

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 64/09

16 juli 2009

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-440/07 P

Commissie / Schneider Electric

HET HOF VERNIETIGT HET ARREST VAN HET GERECHT VOOR ZOVER DE GEMEENSCHAP HIERBIJ WORDT VEROORDEELD TOT VERGOEDING VAN DE SCHADE DIE SCHNEIDER STELT TE HEBBEN GELEDEN DOOR DE VERLAGING VAN DE PRIJS VOOR DE OVERDRACHT VAN LEGRAND

De Gemeenschap dient Schneider wel te vergoeden voor de kosten die zij heeft gemaakt om deel te nemen aan de heropende concentratiecontroleprocedure

Schneider is een onderneming die zich bezighoudt met de productie en verkoop van producten en systemen in de sectoren elektriciteitsdistributie, industriële meet- en regeltechniek en automatisering, terwijl Legrand elektrische apparatuur voor laagspanningsinstallaties produceert en verkoopt. Op 16 februari 2001 stelden de twee Franse ondernemingen de Commissie in kennis van Schneiders voornemen om via een openbaar ruilaanbod (ORA) zeggenschap over Legrand te verwerven.

Nadat Schneider in het kader van het ORA, dat in augustus 2001 ten einde liep, 98,7 % van de aandelen van Legrand had verworven, verklaarde de Commissie bij beschikking van 10 oktober 2001¹ de concentratie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, omdat zij in aanzienlijke mate een daadwerkelijke mededinging op bepaalde Franse markten zou belemmeren.

Aangezien de concentratie tussen Schneider en Legrand achteraf onverenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt, heeft de Commissie op 30 januari 2002² een tweede beschikking gegeven, waarbij Schneider werd gelast zich binnen een termijn van negen maanden, eindigend op 5 november 2002, af te splitsen van Legrand.

Schneider heeft bij het Gerecht van eerste aanleg een beroep tot nietigverklaring van de onverenigbaarheids- en de scheidingsbeschikking ingesteld.

Nadien heeft de Commissie de termijn waarbinnen Schneider zich van Legrand moest afsplitsen, verlengd tot 5 februari 2003.

¹ Beschikking 2004/275/EG van de Commissie van 10 oktober 2001 waarbij een concentratie onverenigbaar wordt verklaard met de gemeenschappelijke markt (PB L 101, blz. 1).

² Beschikking 2004/276/EG van de Commissie van 30 januari 2002 waarbij scheiding van ondernemingen wordt gelast (PB 2004, L 101, blz. 134).

Schneider heeft voorbereidingen getroffen voor de overdracht van Legrand voor het geval dat haar twee beroepen tot nietigverklaring zouden worden verworpen, en heeft daartoe op 26 juli 2002 met het consortium Wendel-KKR een verkoopovereenkomst gesloten, die uiterlijk op 10 december 2002 moest worden uitgevoerd. Deze overeenkomst bevatte een clausule op grond waarvan Schneider de overeenkomst tegen betaling van een ontbindingsvergoeding van 180 miljoen EUR tot en met 5 december 2002 kon ontbinden ingeval de onverenigbaarheidsbeschikking nietig zou worden verklaard.

Bij twee arresten van 22 oktober 2002³ heeft het Gerecht de onverenigbaarheids- en de scheidingsbeschikking nietig verklaard. Het Gerecht was met name van oordeel dat de Commissie wegens een procedurefout de rechten van verdediging van Schneider had geschonden.

Na deze arresten heeft de Commissie de procedure inzake de controle van de concentratie tussen Schneider en Legrand heropend. Zij heeft Schneider meegedeeld dat de concentratie de mededinging op de Franse markten kon aantasten. Op 2 december 2002 stelde Schneider de Commissie in kennis van haar beslissing om Legrand aan Wendel-KKR over te dragen. De verkoop vond plaats op 10 december 2002, dat wil zeggen op de datum die was vastgesteld in de overeenkomst van 26 juli 2002.

Op 10 oktober 2003 heeft Schneider bij het Gerecht een beroep tot schadevergoeding tegen de Commissie ingesteld. Zij vorderde bijna 1,7 miljard EUR ter vergoeding van de schade die zij naar eigen zeggen door de onrechtmatige onverenigbaarheidsbeschikking had geleden.

Bij arrest van 11 juli 2007⁴ heeft het Gerecht Schneiders recht op schadevergoeding erkend, maar enkel voor bepaalde van de door haar aangevoerde schadeposten. Na te hebben vastgesteld dat de schending van de rechten van verdediging van Schneider een voldoende gekwalificeerde schending opleverde van een rechtsregel die ertoe strekt rechten toe te kennen aan particulieren, bevestigde het Gerecht dat er een oorzakelijk verband bestond tussen de vastgestelde onrechtmatigheid en twee van de door Schneider geleden vormen van schade. De eerste schadepost bestond in de kosten die de onderneming had moeten maken om deel te kunnen nemen aan de na de nietigverklaringsarresten van het Gerecht van 22 oktober 2002 heropende concentratiecontroleprocedure. De tweede bestond in de verlaging van de overnameprijs die Schneider aan Wendel/KKR had moeten toekennen in ruil voor het uitstel van de feitelijke overdracht tot 10 december 2002. Het Gerecht was evenwel van oordeel dat slechts twee derde van deze laatste schade diende te worden vergoed, omdat Schneider zelf had bijgedragen tot de schade die zij had geleden, door het reële risico te aanvaarden dat de concentratie achteraf onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt zou worden verklaard en zij de activa van Legrand weer zou moeten afstoten.

De Commissie heeft bij het Hof een beroep tot vernietiging van dit arrest van het Gerecht ingesteld.

Het Hof bevestigt om te beginnen het arrest van het Gerecht, voor zover de Gemeenschap hierbij is veroordeeld tot vergoeding van de kosten die Schneider heeft gemaakt om deel te kunnen nemen aan de door de Commissie na de nietigverklaring van haar twee beschikkingen heropende concentratiecontroleprocedure.

³ Arresten Gerecht in zaak T-310/01, Schneider Electric/Commissie, en in zaak T-77/02, Schneider Electric/Commissie (zie ook [perscommuniqué nr. 84/02](#)).

⁴ Arrest Gerecht in zaak T-351/03, Schneider Electric/Commissie (zie ook [perscommuniqué nr. 48/07](#)).

Wat de schade betreft die Schneider heeft geleden ten gevolge van de door haar toegekende verlaging van de overnameprijs van Legrand, is het Hof daarentegen van oordeel dat het Gerecht ten onrechte een rechtstreeks oorzakelijk verband tussen de onrechtmatige gedraging van de Commissie en deze schade aanwezig heeft geacht.

Het Hof stelt vast dat Schneider op 26 juli 2002, de dag waarop zij met Wendel-KKR een overeenkomst betreffende de verkoop van Legrand had gesloten, ter uitvoering van de scheidingsbeschikking de nodige stappen diende te zetten om deze onderneming te verkopen.

Het Hof merkt evenwel op dat de Commissie de termijn voor de afsplitsing, die oorspronkelijk was vastgesteld op 5 november 2002, heeft verlengd tot 5 februari 2003, en dat het Gerecht de onverenigbaarheidsbeschikking nietig heeft verklaard bij arrest van 22 oktober 2002, vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen de overdracht volgens de overeenkomst diende plaats te vinden.

Het Hof stelt dan ook vast dat Schneider heeft beslist om niet vóór de uiterste datum van 5 december 2002 gebruik te maken van de mogelijkheid om de overeenkomst te ontbinden, en er dus voor heeft geopteerd om de effectieve overdracht te laten plaatsvinden op 10 december 2002.

Het Hof leidt hieruit af dat de rechtstreekse oorzaak van de gestelde schade is gelegen in de beslissing van Schneider om de effectieve overdracht van Legrand te laten plaatsvinden op 10 december 2002, welke beslissing zij niet behoefde te nemen. Aan deze conclusie wordt niet afgedaan door het feit dat Schneider bij het maken van haar keuze het risico liep een boete van 180 miljoen EUR te moeten betalen, aangezien dit risico voortvloeide uit de door haar gesloten verkoopovereenkomst.

Het Hof vernietigt bijgevolg het arrest van het Gerecht gedeeltelijk, voor zover de Gemeenschap hierbij is veroordeeld tot vergoeding van de schade die Schneider stelt te hebben geleden door de verlaging van prijs voor de overdracht van Legrand.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: ES DE EN FR HU NL PL PT RO

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-440/07>

P

vanaf ongeveer 12.00 uur.

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar op „Europe by Satellite”, Europese Commissie, Directoraat-generaal Pers en Voorlichting, L-2920 Luxemburg

Tel: 00 352 4301 35177 Fax: 00 352 4301 35249,

of B-1049 Brussel, Tel: 00 32 2 2964106 Fax: 00 32 2 2965956